

22. SEPTEMBAR 2010.

Danas je divan dan –
Sunce! Sunce!
Ogrejan vešću da želiš
Možeš da lepo traje duže,
Što hoćeš i da bude –
Svetlost gađa osećaj:
Danas imaš život!
Čitav dan.

Možeš da opereš prozor, ima smisla.
Možeš da prišiješ dugme, izbaciš đubre koje u danima
Setnim nazivaš mirenjem sa suvišnim stvarima.
Možeš da pristupiš moru dok hodaš, gaziš kesten.
Možeš što inače ne smeš da sebe
U sutrašnjem zamišljaš.

Možeš da raskineš
S alkoholom, pilulama, ili nečim težim,
Nervozu da izuješ kao čizmu posle puta,
Jednim praštanjem da spereš
Dubinski jed samo zarad tena,
Da dremneš siguran u radost buđenja,
Napišeš pesmu u snu,
Takođe, da ne radiš ništa danas
Možeš bez krivice.

Jedna žena se sklonila u ulaz
Picerije „Gurman“, zapalila i plače.
Možeš da joj misliš lakše.
Na pitanje kako ste komšinica
Odgovara teškom bolešću.
Možeš da kažeš *Hrabro!*
A da ne zvučiš kao budala.

Spokojan možeš danas da ljubiš
Konačno jak da osporiš kraj.

NASLOVI

U Beču je
Hotel *Merkur*
Sa četiri zvezdice i najmanje
Pet stotina pouzdanih turista
Znak pobeđe
Ruskih prvoboraca tranzicije
Proslavljen bar jednom mesečno
Karikom više
U lancu prekaljenih ugostitelja.

Po ulicama bilo čijim čitam
Krajputaš-bilbord *Idi dalje!*
Nastavljam
Svojim putem
A slutim da to nije bila ideja
Banke i za slogan plaćenog pi ara.

Menjačnica *Kameleon* nudi najviše
Domaćih kamenčića za strane pare.
U Beogradu je
Domišljati pogrebnik pobedio
Surovu konkurenciju ispalivši
Samo jedno ime
Firme *Umri muški!*

Živimo zdravo, kako znamo,
S verom u sokove *Nije svejedno*
I spisak vitamina dugačak poput rodoslova
Neke žilave evropske dinastije.
Svi govore da su i dalje najbolje pljeskavice
Bez zrna soje kod *Svrati bato!*
Doktori preporučuju jednu čašu dnevno
Vina *Medveđa krv*. Slavne ličnosti se kunu
Da se može jesti i piti do mile volje
Uz pilule „Sagori“, odnosno *Burn*.

Nebo nema naslov. Mada,
Često u pogled željan praznog
Prostora uleti cepelin s natpisom *Maraton*.
Čudno – nijedna partija, fabrika niti
Prirodni element ne nalaze za shodno
Da upotrebe reč *nada?*

Nema trećeg: svet je ili velika žurka
Ili savršena samica.
Nema naročitog razloga, tako se dogodilo:
Moja prijateljica kaže da ne postoji
Udobnije mesto pod suncem nego što je to
Njena fotelja
Možda samo zbog traume od školske lektire
Nikad pročitane nazvana *Medeja*.

KRATKA NADA MALOG MRAKA

Struja je nestajala pre zore
Nekoliko puta počinivši
Izdaju ovisničke navike.

Umrla je svetlost za čitanje.
Ugasila se toplota.
U mraku nikla sumnja u sve.

Širina velikih tema
Čas posla je spakovala obećanje
Da biće večna nisam verovala

U takvu spretnost odlaženja.
I opet nisam stigla da budem tužna.
Nešto je blokiralo dovod suza.

Zapomaganje iz lifta
Isključilo je poreklo.
Urlici nemaju pola ni godišta.

A onda se pojavila ona!
Komšinica u mraku potpuno ista
Kao prošle godine kada sam je videla
Poslednji put otprilike u ovo doba.

U šlafroku sa žutim cvetovima na tamnoj podlozi
Hodala je oprezno
Zbog vunenog poveza oko glave
Zbog hronične upale sinusa

Usled neisplakanih suza kako narod kaže
Pogrbljena i stamena
Prinela je plamen sveće
Tačno na mesto krika.

I kada je zov upomoć ponovo postao dečji
Zasvetlela je misao mraka:
Bog je majka,
Samoća je podvala straha,

A ljubav suspregnuta
U bol iznad očiju
U bol levog ramena
Raširen u težnji da liči na bol

Ispod srca,
Bol koji ne stanuje u organima.
*Dobro je, rekao je majstor,
Dok se kreće posle ovakvih šokova.*

*Ništa.
Kad načisto stane ići ćete peške
Kao moja baba Milenija svakoga jutra
Sa ovcima na vrh planine i nazad.*

Uprkos prenatlaženom početku
Dan je ostao bez poente.
Ljudi se tuširaju.
Ljudi kuvaju ručak i gledaju te ve.

Ljudi
Po ma čemu sudeći
Spremni na sve.

VAŠAR U ČISTOM VAZDUHU

Išli smo na sajam knjiga – avionom.
Sve uigrano: vezati pojas, sa najveće visine
Baciti duvan bilo bi poželjno zauvek, bajat sendvič.
U vedrom danu sa visine divili smo se
Likovnom umeću na zemlji i nekim proširenim
Barama prelepim koje nisu postojale na prošlom
Sajmu. *Šta je ovo, tako čudesno?! pitali pesnici*
I jedan prozni pisac veoma preveden, a novinarka
Sa sedišta iza u resigniranom miru saopšti:
„Očigledno niste obavješteni o poplavama.“

Do hale sa knjigama putuje se dugo.
Prvo hala sa nameštajem, pa tehnika, potom bankarstvo,
Utom i hala najnovijih gastronomskih dostignuća,
Tek onda knjige, čaše, knjige, flaše, knjige, izdavači
Ponosni u firmiranoj odeći, pisci u dotrajalim jaknama,
Pisci u poklonjenim košuljama, ali i mnogi
Negovani pisci koji putuju sa supružnicima
Često, uvek s novim koferima.
Pušenje isključivo napolju, sa porukom pune fuj-piksle.
Smisao u sve skromnijim posluženjima, ko ima snage da čeka
U redu dugačkom od izdavača, sponzora, šetača i pisaca retkih
Kao dobar stil u debelim opisima bivših surovih režima.

Sunce je sijalo kô ludo svih tih dana u novembru.
Izljubila sam se s prijateljima kršeći nove propise zbog novog gripa.
Deca te uvek podsete koliko se toga menja u samo jednoj godini.
Dok naši dani teku manje-više isto u svakoj zemlji.
Odrađujemo. Guramo. Idemo dalje.
Nimalo začuđeni što gospođa u skupim cipelama sa ružnim štiklama
Piše (pa još i čita u mikrofon!) o tome kako se napatila u komunizmu,
Inače godinama živi u Parizu, srećna je, kaže, da prekucava
Nova dela svoga muža, takođe pisca, samo čuvenog.

Ljudi sve uspešnije veruju u svoje neistine, a pisci su ljudi.
To malo što još čuvaju u sebi, nikada neće napisati.
Piju krišom.
Skidaju se na aerodromima, prazne džepove:
Ključevi, mobilni telefoni, upaljači, sedativi.
Bez obzira na karakter i značaj njihovih dela,
Kada god im se pruži prilika
Pobegnju u prirodu, zapravo, što dalje od sveta.

Pomišljam kako nas ona bivša deca ljubavi
Gledaju odozgo iz oblaka džointa
Kao smešne tačke koje se svako malo
Premeštaju u prostoru oskudne abecede:
Iz A u B u A u zgradu i novi red sasvim
Nalik prethodnom.
Ništa bolje nismo smislili, a uspeći smo
Najbolje da smetnemo s uma
Vlati trave.